

forelægges til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Stk. 4 afløser gældende lovs § 127, stk. 2, 2. pkt. Det tydeliggøres hermed, at en foreløbig beslutning har gyldighed i 1 måned fra godkendelsen i udvalget. I dette tilfælde beregnes fristen fra beslutningen om godkendelsen.

I de tilfælde, hvor foranstaltningen er ophørt inden udløbet af fristen i stk. 4, kræves der ikke fornyet forelæggelse for udvalget. I så fald vil godkendelsen efter 7 dage være den endelige beslutning og vil som følge heraf kunne ankes, jf. nedenfor. Da formålet med at kræve sagen forelagt på ny er at tage stilling til barnets eller den unges fremtidige forhold, er der ikke grundlag for at kræve forelæggelse af sagen, hvis foranstaltningen er ophørt.

Der er 2 væsentlige undtagelser til bestemmelsen om gyldighedsperioden for en foreløbig beslutning.

For det første beslutning om undersøgelse efter forslaget § 32 d, hvor undersøgelsen skal være afsluttet inden 2 måneder fra beslutningen. Da undersøgelsen netop har til formål at tilvejebringe et grundlag for en beslutning om, hvilke foranstaltninger der er behov for, er der ikke grundlag for at kræve forelæggelse for børne- og ungeudvalget efter 1 måned.

For det andet forbud mod flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje. En sådan beslutning ændrer ikke, at der fortsat er tale om et privat plejeforhold. Der vil derfor ikke skulle ske en opfølgning af sagen med hensyn til fremtidige foranstaltninger. Kun i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen i tilslutning til hjemtagelsesforbudet finder, at der er behov for egentlige foranstaltninger, vil der skulle ske fornyet behandling.

Udvalget foreslår, at der genindføres en ankeadgang for foreløbige beslutninger, jf. forslaget § 127. I det omfang, der ikke skal ske forelæggelse efter 1 måned, er dette en selvfølge, men udvalget har også ment, at indehaveren af forældremyndigheden har et berettiget krav på at få prøvet grundlaget for den foreløbige beslutning i de tilfælde, hvor der træffes endelig beslutning. For at undgå at sagen behandles flere steder samtidig er det fastsat, at klagen over den foreløbige afgørelse ikke kan behandles i Ankestyrelsen, så længe der verserer en sag efter forslaget § 35 ved udvalget, jf. bemærkningerne til forslaget § 127.

Stk. 5 svarer til § 127, stk. 3, i den gældende lov. Derudover foreslås i overensstemmelse med udvalgets anbefaling indført en hjemmel for styrelseschefen til undtagelsesvis at bestemme, at beslutningen skal godkendes i Ankestyrelsen inden for 7-dages

fristen i stk. 3, jf. betænkningens kap. 6, afsnit 6.4 (s. 162 f).

Til § 36

Bestemmelsen, der er ny, omhandler i *stk. 1* grundlaget for hjælpeforanstaltningers ophør. Hermed lovfæstes det grundlæggende, men hidtil i loven uomtalte princip, at en hjælpeforanstaltning skal ophøre, når dens formål er opnået, eller når foranstaltningen ikke længere er formålstjenlig. Det fastslås endvidere, at en hjælpeforanstaltning for børn og unge skal ophøre, når den unge fylder 18 år. 18-års alderen udgør dog ikke en absolut grænse for indsatsen, jf. bestemmelsens stk. 2.

Det præciseres, at det er kommunalbestyrelsen, der har kompetencen til at træffe beslutning om hjemgivelse, når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet uden samtykke. Beslutning om, at et barn eller en ung, der er anbragt uden samtykke, *ikke* kan hjemgives skal dog træffes af børne- og ungeudvalget. Nægtet hjemgivelse forudsætter, at betingelserne for at opretholde den tvangsmæssige anbringelse fortsat er til stede, jf. forslaget § 35. Sagen må derfor forelægges til afgørelse i børne- og ungeudvalget, hvis en begæring om hjemgivelse ikke kan imødekommes. De parter, der kan fremsætte en begæring om hjemgivelse, er forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år.

Praksis viser, at der er behov for at kunne støtte unge ud over det 18. år med de hjælpeforanstaltninger, som retter sig mod børn og unge. Det findes på den anden side ikke hensigtsmæssigt at kunne støtte en person efter børnereglerne uanset pågældendes alder, sådan som de gældende regler giver mulighed for.

Der foreslås derfor i *stk. 2* en mulighed for at udstrække anvendelsen af visse af hjælpeforanstaltningerne for børn og unge til det 20. år, hvis den unge er indforstået hermed. Efter forslaget skal således foranstaltninger i form af en personlig rådgiver eller døgnophold i institution, plejefamilie eller andet egnet opholdssted kunne opretholdes, indtil den unge fylder 20 år.

Med hensyn til muligheden for at iværksætte særlig støtte til unge, der er fyldt 18 år, henvises til bemærkningerne nedenfor til forslaget § 68 a.

Til § 36 a

Bestemmelsen viderefører den gældende lovs § 35 med en tydeliggørelse af, at det alene er Den Sociale Ankestyrelse, der har adgang til at træffe beslutning om tvangsmæssig iværksættelse af foranstaltninger.